

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 3 sierpnia 1985 r.

Nr 20

TRESC:
Poz.:

UCHWAŁA RADY PAŃSTWA

153 — z dnia 17 czerwca 1985 r. w sprawie tytułu honorowego „Zasłużony Energetyk Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej” 193

UCHWAŁY RADY MINISTRÓW:

154 — nr 102 z dnia 24 czerwca 1985 r. w sprawie pokrywania kosztów podróży służbowych poza granicami kraju 194

155 — nr 119 z dnia 18 lipca 1985 r. zmieniająca uchwałę w sprawie zasad wynagradzania pracowników zatrudnionych w organizacjach społecznych 198

ZARZĄDZENIA:

156 — Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 11 lipca 1985 r. w sprawie ustalenia i ogłoszenia statutu stowarzyszenia wyższej użyteczności „Towarzystwo Krzewienia Kultury Świeckiej” 199

157 — Ministra Kultury i Sztuki z dnia 20 czerwca 1985 r. zmieniające zarządzenie w sprawie warunków i trybu udzielania zezwoleń na obsługiwane aparatów do wyświetlania filmów 199

158 — Prezesa Narodowego Banku Polskiego z dnia 10 lipca 1985 r. w sprawie ustalenia wzorów, stopu, próby i wagi monet nominalnej wartości 100 złotych i 500 złotych 199

153

UCHWAŁA RADY PAŃSTWA

z dnia 17 czerwca 1985 r.

w sprawie tytułu honorowego „Zasłużony Energetyk Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej”.

Na podstawie art. 4 ustawy z dnia 31 stycznia 1985 r. o ustanowieniu tytułu honorowego „Zasłużony Energetyk Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej” (Dz. U. Nr 3, poz. 13 i Nr 32, poz. 144) Rada Państwa stanowi, co następuje:

§ 1. Tytuł honorowy „Zasłużony Energetyk Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej” nadawany będzie z okazji Dnia Energetyka.

§ 2. 1. Wniosek o nadanie tytułu honorowego „Zasłużony Energetyk Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej” przedstawia Radzie Państwa Minister Górnictwa i Energetyki.

2. Wniosek o nadanie tytułu honorowego powinien zawierać:

- 1) dane osobowe oraz dane o przebiegu pracy zawodowej osoby przedstawionej do wyróżnienia,
- 2) opis zasług uzasadniających nadanie tytułu honorowego oraz charakterystykę całokształtu pracy zawodowej i postawy społecznej osoby przedstawionej do wyróżnienia,
- 3) opinię kierownika zakładu pracy, w którym pracuje osoba przedstawiona do wyróżnienia, wydaną w porozumieniu z zakładową organizacją partyjną i stronnictwem politycznych, organizacją związkową i radą pracowniczą,
- 4) dane o posiadanych orderach i odznaczeniach.

§ 3. 1. Odznakę tytułu honorowego „Zasłużony Energetyk Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej” stanowi złoty wieniec laurowy, umieszczony na tle dziesięciora-

miennej gwiazdy o ramionach na przemian złotych i srebrzonych; u podstawy wienca znajduje się element emblematu energetycznego w postaci litery „E” w kolorze srebrnym z wkomponowaną zygzakowatą linią symbolizującą iskrę w kolorze srebrnym; płaszczyznę wewnątrz wienca zajmuje otok z emalii koloru białego z napisem „Zasłużony Energetyk PRL” oraz tarcza emaliowana koloru czerwonego z nałożonym na nią srebrnym orłem; odwrotna strona odznaki jest gładka złocena; gwiazda zawieszona jest za pomocą kółka i dwóch uchwytych na prostokątnej klamrze koloru jasnozłotej z pionowymi paskami w kolorze czarnym, w złotym obramowaniu; do odwrotnej strony klamry przymocowana jest agrafka. Średnica gwiazdy wynosi 43 mm, szerokość wienca — 5 mm, szerokość otoku — 4 mm, średnica tarczy — 14 mm, szerokość klamry — 34 mm, jej wysokość — 8 mm.

2. Wzór rysunkowy odznaki zawiera załącznik do uchwały.

§ 4. Osoba wyróżniona tytułem honorowym „Zasłużony Energetyk Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej” otrzymuje odznakę tego tytułu i dyplom o jego nadaniu oraz ma prawo używać tytułu „Zasłużony Energetyk Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej”.

§ 5. Odznakę oraz dyplom tytułu honorowego „Zasłużony Energetyk Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej” wieniec w imieniu Rady Państwa jej Przewodniczący, zastępca Przewodniczącego lub członek Rady Państwa, członek Rady Ministrów, przewodniczący wojewódzkiej rady narodowej, wojewoda.

§ 6. 1. Odznakę tytułu honorowego „Zasłużony Energetyk Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej” nosi się na prawej stronie piersi.

2. Odznakę tytułu honorowego „Zasłużony Energetyk Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej” nosi się podczas uroczystych akademii organizowanych z okazji świąt państwowych i Dnia Energetyka oraz w innych okolicznościach, według uznania wyróżnionego.

§ 7. 1. Utrata tytułu honorowego „Zasłużony Energetyk Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej” następuje wsku-

tek prawomocnego skazania na karę dodatkową pozbawienia praw publicznych.

2. Rada Państwa może pozbawić tytułu honorowego w razie stwierdzenia, że osoba wyróżniona stała się niegodna tego tytułu lub że nadanie tytułu nastąpiło w wyniku wprowadzenia w błąd.

§ 8. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Rady Państwa: *H. Jabłoński*

Załącznik do uchwały Rady Państwa z dnia 17 czerwca 1985 r. (poz. 153)

WZÓR ODZNAKI TYTUŁU HONOROWEGO „ZASŁUŻONY ENERGETYK POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ”

154

UCHWAŁA Nr 102 RADY MINISTRÓW

z dnia 24 czerwca 1985 r.

w sprawie pokrywania kosztów podróży służbowych poza granicami kraju

Na podstawie art. 79 Kodeksu pracy (Dz. U. z 1974 r. Nr 24, poz. 141, z 1975 r. Nr 16, poz. 91, z 1981 r. Nr 6, poz. 23, z 1982 r. Nr 31, poz. 214 i z 1985 r. Nr 20, poz. 85) Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. Uchwała określa zasady pokrywania w walutach obcych kosztów podróży służbowych za granicę, w tym także na praktyki zawodowe i kursy językowe, oraz podróży za granicę i z zagranicy do Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej (PRL) lub do innego państwa pracowników delegowanych przez:

- 1) jednostki gospodarki społecznej,
- 2) polskie jednostki mające siedzibę za granicą (polskie placówki za granicą, delegatury polskich przedsiębiorstw i instytucji).

§ 2. 1. Podróż służbowa powinna być poprzedzona wnikliwą analizą jej celowości, z uwzględnieniem zasad gospodarności, dokonaną przez kierownika jednostki delegującej pracownika.

2. Koszty podróży służbowej mogą być pokryte wyłącznie z budżetów jednostki delegującej, przewidzianych na ten cel zgodnie z odrębnymi przepisami.

§ 3. Pracownikom odbywającym podróż służbową przysługują diety oraz zwrot kosztów przejazdów i dojazdów, noclegów i niezbędnego leczenia za granicą, płatne w walutach obcych.

§ 4. 1. Czas podróży służbowej nie może trwać dłużej niż pół roku.

2. Przedłużenie czasu podróży służbowej może nastąpić jedynie w przypadkach wyjątkowych, uzasadnionych względami służbowymi — za zgodą właściwego ministra — na czas nie dłuższy niż dalsze pół roku.

§ 5. Pracownik odbywający podróż służbową otrzymuje za pobyt w walutach obcych na niezbędne koszty podróży i pobytu za granicą, a w szczególności na:

- 1) diety odpowiednio do przewidywanego czasu pobytu za granicą.